

Київський національний університет імені Тараса Шевченка — державний заклад вищої освіти України, розташований у місті Києві. За рейтингами ВНЗ посідає 1 місце і є найбільшим університетом за кількістю студентів і спеціальностей. З 2009 до 2014 року мав статус автономного дослідницького університету

Історично характерна самостійність Київського університету, безперечно, відбивалася на змісті навчальних програм і курсів, які читалися. Що стосується економіки, то перші прогресивні для того часу ідеї з політичної економії, права і фінансів на юридичному факультеті Київського університету були озвучені в 40-50-х роках XIX ст. ординарними професорами І. Вернадським, М. Бунге та ін.

Економічні аспекти фінансової науки почали проявлятися в період становлення в університетах кафедри політичної економії і статистики. У 1888-1902 рр. Д. Піхно, вихованець

М. Бунге, читаючи лекції по цій кафедрі в Київському університеті, зробив перший крок до розмежування основних частин в економічній науці. У своїх «Основах політичної економії» (1899) він виділяв такі три її складові: політика; наука державного упорядкування; державні фінанси. Цим було покладено початок активних наукових пошуків представників Київської школи у фінансовій науці як окремій галузі знань.

Осередками розвитку фінансової науки в Україні на етапі її зародження були переважно університети, а представниками фінансової думки стали викладачі та вихованці цих університетів. Але найбільші досягнення мала Київська школа, яка здобула світове визнання.

Окремі її досягнення поширилися в інші українські наукові осередки.

Одним із перших фундаторів цієї школи слід назвати Київський університет, який пройшов шлях від Імператорського університету Св. Володимира (1834 р. ) до Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Визначну роль в організації, становленні та розвитку фінансової теорії в Київському університеті відіграли його випускники - професор І. Вернадський, який крім наукової діяльності в 1869 р. був керуючим Харківської

філії Державного банку, у 1870 р. призначений головою місцевого Товариства взаємного кредиту, де працював аж до 1876 р., та професор М. Бунге, який у 1881-1886 р. перебував на посаді міністра фінансів, у 1887-1895 рр. - голови Кабінету міністрів Російської імперії. Вони підготували плеяду відомих учених-економістів і фінансистів, які згодом працювали в Київському та інших університетах України.

Викладачами економічних дисциплін у Київському університеті також були відомі свого часу вчені - А. Антонович (1848-1917), К. Воблий, О. Білімович, В. Желєзнов, П. Кованько, І. Тарасов, М. Туган-Барановський, Г. Сидоренко (1832-1899), Г. М. Цехановецький, М. Цитович, М. Яснопольський та Л. Яснопольський та ін., які працювали і в інших наукових осередках України

й Росії. Вони досліджували різні галузі фінансової науки, їхні учні працювали майже в усіх навчальних закладах та наукових установах тієї ж України й Росії.